

S t a n o v i s k o

**v zmysle čl. I § 6 ods. 12 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky
a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 152/2017 Z. z.**

k uzneseniam Súdnej rady Slovenskej republiky č. 24 a 25 z 11. júla 2017

Súdna rada Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) označenými uzneseniami schválila I. doplnenie programu o rokovanie o schválení predsedníčky súdnej rady príplatku podľa § 19a ods. 2 zákona č. 120/1993 Z. z. a II. samotný príplatok.

V oboch takýchto prípadoch sa výhrada autora stanoviska netýka toho, že by považoval návrhy za neakceptovateľné po vecnej stránke (akokoľvek by sa s prihliadnutím k jeho statusu vo voľbe neúspešného protikandidáta zvolenej predsedníčky mohlo zdať, že je to inak), ale nadbytočnosti rozhodovania o otázke (urobenej navyše predmetom rokovania až dodatočne).

Súdna rada totiž za nezmeneného právneho stavu o priznaní príplatku predsedovi súdnej rady už raz rozhodovala a to uznesením č. 405 z 27. januára 2015, ktorým bol schválený príplatok v rovnakej výške, ktorého účinky súdna rada žiadnym spôsobom neobmedzila a ktoré nebolo viazané na osobu predsedu (presnejšie i v tom čase predsedníčky) súdnej rady, ale na funkciu. Rozhodovanie súdnej rady za takéhoto stavu vecí by podľa môjho názoru bolo namieste len vtedy, ak by súdna rada hodlala podmienky schválenia príplatku meniť, k tomu ale nedošlo. Rozhodovanie súdnej rady preto nebolo potrebné.

Mgr. Dušan Č i m o , v. r.